

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1981-1982

Nr. 12

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

20 JULI 1982

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	224
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	224
M. Galle, Gemeenschapsminister van ondergeschikte besturen en gesubsidieerde werken	232
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	234
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	235
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	241
II. VRAAG WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur	241
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	241
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	245

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 54
van 28 juni 1982
van de heer A. DENEIR

Oost - Vlaanderen — Economische expansie

Blijkens een mededeling van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve zijn de investeringen binnen het raam van de expansiewetten van 1959 en van 1970 in 1981 hoger dan in de jaren 1978 tot en met 1980.

In diezelfde periode 1978-1981 is het aandeel in Oost-Vlaanderen echter teruggevallen van 24 procent in 1978 tot bijna 10 procent in 1981.

Er kan moeilijk vooropgezet worden dat genoemde provincie geen behoefte meer zou hebben aan investeringen. De volledige tewerkstelling is er zeker niet bereikt.

Kan de geachte Minister mij mededelen wat dan wel de verklaringen en oorzaken van deze negatieve evolutie zijn?

Antwoord

De aandacht van het geachte lid wordt erop gevestigd dat sinds 1981 in de statistieken die het Vlaams Gewest aanlegt voor de toepassing van de expansiewetten, geen rekening meer wordt gehouden met de steun die op nationaal vlak verleend wordt voor investeringen in de textielsector.

Deze wijziging heeft tot gevolg dat de cijfers van 1981 niet meer vergelijkbaar zijn met die van 1978. Zij moet worden gezien als de belangrijkste oorzaak van de daling van het aandeel van de investeringen in de provincie Oost-Vlaanderen, vergeleken met het totaal investeringsvolume.

Verder dient erop gewezen te worden dat een zeer belangrijke investering in de provincie Limburg het proportioneel aandeel van elke provincie heeft gewijzigd.

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 129
van 16 juni 1982
van de heer J. VALKENIERS

„De Brakke Grond” te Amsterdam — Mistoestanden

Met de regelmaat van een klok, lezen we Over mistoestanden die zouden bestaan in „De Brakke Grond” te Amsterdam.

Graag vernamen wij welke saneringsmaatregelen ter zake reeds door uw departement zijn uitgevoerd.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid melden dat op dit ogenblik een grondig onderzoek aan de gang is naar de feitelijke toestand ter zake. Het is mijn bedoeling om op grond van de resultaten van dit onderzoek een globaal werkingsplan op te stellen en uit te werken. Op dit ogenblik is in die richting reeds een eerste stap gezet nl. door de goedkeuring van een ontwerp-decreet houdende oprichting van een Cultureel Centrum van de Vlaamse Gemeenschap in Nederland door de Vlaamse Raad.

Vraag nr. 131
van 16 juni 1982
van de heer D. VERVAET

Landschappelijk Patrimonium — Bevoegd personeel

Om tot een verantwoord beheer van ons landschappelijk patrimonium te komen zijn voorafgaandelijk studies van de ontginningsgeschiedenis van het landschap onontbeerlijk.

Daarvoor zijn zowel natuurwetenschappers, kunsthistorici als architecten nodig.

Origineel archiefonderzoek komt vooralsnog onvoldoende aan bod bij gebrek aan bevoegd personeel. Een stimulering van het onderzoek op het vlak van de ontginningsgeschiedenis en het algemeen maatschappelijk gebruik van landschapselementen lijkt dringend noodzakelijk.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen.

1. Zal ter zake bevoegd personeel aangeworven worden, en zo ja, wat zal hun aantal zijn?
2. Welke kwalificatie zal van deze mensen gevraagd worden?
3. Wanneer zou deze groep wetenschappers kunnen beginnen aan origineel archiefonderzoek?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat ter zake een BTK-project werd ingediend waarbij 4 „kunsthistorici met kennis van paleografie” zouden betrokken worden.

De goedkeuring van dit project behoort tot de bevoegdheid van de Minister van Arbeid.

Vraag nr. 132
van 16 juni 1982
van de heer W. SEEUWS

BLOSO — Subsidies voor aankoop van sportmaterieel

Jaarlijks subsidieert het BLOSO de aankoop van sportmaterieel.

Graag ontvang ik van de geachte Minister de lijst van de onderwijsinstellingen (+ bedrag per instelling) inclusief de ouderverenigingen, -comités, of aanverwante feitelijke verenigingen al dan niet met rechtspersoon, die in de jongste 5 jaren op deze wijze werden gesubsidieerd voor de aankoop van sportmaterieel.

Antwoord

Aansluitend bij de vraag van het geachte lid geef ik hieronder overzichtelijk, voor wat de laatste 5 jaar betreft, de BLOSO-subsidies die werden uitbetaald voor de aankoop van sportmaterieel aan onderwijsinstellingen en aanverwante verenigingen :

voor het jaar 1977

Oudervereniging HUM	50% van 592.722 F =
OLV Visitatie Leopoldsburg	296.361 F
St.-Jorisinstituut Brussel	50% van 30.208 F = 15.104 F
St.-Lambertuscollege Bilzen	50% van 14.732 F = 7.366 F
Damiaaninstituut Aarschot	50% van 162.160 F = 81.080 F
Vrije Universiteit Brussel	50% van 155.365 F = 77.683 F
Prov. hoger handelsinstituut Hasselt	50% van 77.137 F = 38.569 F
Comité vrije scholen Ourodenberg Aarschot	50% van 25.048 F = 12.524 F
Inst. Maria Burcht Stevooort	50% van 429.508 F = 214.754 F
Oudercomité Don-Bosco Inst. Baarle-Drongen	50% van 37.613 F = 18.809 F
Coloma instituut Mechelen	50% van 274.092 F = 137.046 F
Jongenhuis „ prins Albert” Buggenhout	50% van 56.580 F = 28.290 F
Vriendenkring Rijkslagere school Kontich-Hove	50% van 18.998 F = 9.499 F
Vriendenkring jongensschool Borgerhout	50% van 27.848 F = 13.924 F
St.-Aloysiuscollege Ninove	50% van 31.388 F = 15.694 F
St.-Pauluscollege Wevelgem	50% van 13.072 F = 6.536 F

voor het jaar 1978

Oudervereniging lag. onderwijs Overpelt	50% van 42.787 F = 21.394 F
St.-Antonius Amigos Halle	50% van 24.930 F = 12.465 F
Gemeentelijke jongensschool Hever-Boortmeerbeek	50% van 42.787 F = 21.394 F

Maria-Stella instituut Oostmalle	50% van 43.830 F = 21.915 F
St.-Victor inst. Turnhout	50% van 43.585 F = 21.793 F
Vrije Technische Scholen Turnhout	50% van 73.030 F = 36.515 F
Gemeentelijke lag. school Denderleeuw	50% van 17.410 F = 8.705 F
Schoolcomité der vrije gesubs. gem. school, Oppuurs	50% van 203.815 F = 101.908 F
Oudercomité van de vrije gesubs. scholen, Waarschoot	50% van 21.001 F = 10.500 F
St.-Jozefcollege Turnhout	50% van 6.080 F = 3.040 F
Schoolsportraad Drongen	50% van 35.145 F = 17.573 F
Med. Pedag. Inst. St.-Aloysius Merkplas	50% van 93.880 F = 46.940 F

voor het jaar 1979

Schoolclub „ Pepynte” Landen	50% van 8.433 F = 4.217 F
Dames van het Chris. onderwijs Antwerpen	50% van 8.700 F = 4.350 F
Vrije Basisschool Hasselt	50% van 48.888 F = 24.444 F
Med. Pedag. inst. Decroly St.-Martens-Lennik	50% van 91.350 F = 45.675 F
Sportraad Sint-Jozefcollege Aalst	50% van 70.075 F = 35.038 F
Vriendenkring der gem. scholen Baasrode	50% van 12.420 F = 6.210 F
Oudercomité vrije gem. school Kampenhout	50% van 62.037 F = 31.019 F
St.-Jozefinstituut Middelkerke	50% van 41.029 F = 20.515 F

voor het jaar 1980

Sport + club Gentse Universitaire sportbond, Gent	50% van 86.012 F = 43.006 F
St.-Jozefinstituut Herentals	50% van 25.288 F = 12.644 F
Oudervereniging de Kindervriend Rollegem	75% van 210.584 F = 157.938 F
Oudervereniging Gemeenteschool Huldenberg	50% van 54.346 F = 27.173 F
Gesubs. vrije lag. en kleuterschool „ Don Bosco” Hoboken	50% van 20.126 F = 10.063 F
Maestro's naschoolse sportclub Antwerpen	50% van 43.964 F = 21.982 F

voor het jaar 1981

Technisch instituut Wervik	P.V. 50% van 42.787 F = 21.394 F
-------------------------------	-------------------------------------

Jongenstehuis Don Bosco P.V. 75% van 306.368 F =
 Vremde 229.776 F
 beperken : 125.000 F

Medisch pedag. O.L.Vr. P.V. 50% van 42.787 F =
 Ter Engelen Maaseik 21.394 F

Vraag nr. 133
van 16 juni 1982
van de heer W. SEEUWS

„ De Brakke Grond” — Werking en gebruik van de schouwburgzaal

Graag ontving ik van de geachte Minister meer gegevens over het contract afgesloten door de bevoegde Vlaamse Gemeenschapsminister en de Teaterunie i.v.m. de werking, het gebruik van de schouwburgzaal van „ De Brakke Grond” :

1. in het algemeen over de juridische verplichtingen die het contract beide partijen oplegt;
2. in het bijzonder wens ik ingelicht te worden over de financiële aspecten ervan en de culturele prestaties eraan verbonden.
3. Blijkbaar laat het contract de teaterunie toe onder te verhuren (Sonja op maandagavond). Tegen welke voorwaarden doet de teaterunie dat?

Kan de geachte Minister me eventueel in het bezit stellen van een kopij van bewust contract?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag laat ik het geachte lid rechtstreeks een kopij van het contract ter zake geworden. Daarin vindt hij alle gewenste gegevens.

Vraag nr. 138
van 16 juni 1982
van de heer D. VERVAET

Wemmel — Bouw van Cultureel Centrum

In Wemmel werd besloten een Cultureel Centrum te bouwen in het centrum van de gemeente, met name op de plaats waar het vervallen huis Vaes zich vandaag bevindt. Dit centrum zal het te klein geworden bestaande centrum „ De Zandloper” vervangen.

Tot op heden blijven de Wemmelse sociaal-culturele verenigingen in het ongewisse over de toekomst van het nieuwe centrum.

Kan de geachte Minister antwoord geven op de volgende vragen.

1. Worden de klaarliggende plannen uitgevoerd?
2. Zo ja, wanneer beginnen de werken?
3. Zo nee, welke redenen liggen aan de basis van de niet-uitvoering?
4. Bestaan er plannen om het huidig centrum „De Zandloper” over te laten aan de bijliggende Rijkschool?

Antwoord

Hierbij kan ik het geachte lid meedelen dat de plannen voor de bouw van het toekomstig NCC te Wemmel na bespreking ervan in de schoot van de Bestuurscommissie van het NCC „ De Zandloper” en overleg met de voorzitter en een bestuurslid van de Bestuurscommissie met de architecten op mijn kabinet, thans definitief zouden worden vastgelegd binnen aanvaardbare normen. Wellicht zullen de werken kunnen beginnen in september aanstaande, met als eerste fase de afbraak van het bestaande pand.

Wat het laatste punt van de vraag betreft, kan ik melden dat er tot nog toe voor wat de toekomst van het bestaand centrum „De Zandloper” betreft, geen vaste plannen bestaan.

Informatief herinner ik het geachte lid eraan dat destijds de betrokken gronden ter beschikking werden gesteld van het NCC te Wemmel met akkoord van het departement van Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur.

Vraag nr. 139
van 16 juni 1982
van de heer D. VERVAET

Daleveld te Pepingen — Bescherming

Kan de geachte Minister mij laten weten of hij de procedure tot definitieve bescherming van het Daleveld (Dossiernummer 7 163) te Pepingen wenst verder te zetten: d.w.z. de voorlopige bescherming omzetten in een definitieve?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag moet ik het geachte lid melden dat het Daleveld te Pepingen definitief beschermd werd bij KB van 17 december 1981, gepubliceerd in het BS van 23 januari 1982.

Vraag nr. 141
van 16 juni 1982
van de heer N. DE BATSELIER

Decreet van 7 december 1976, betreffende de Sportfunctionarissen — Toepassing

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij inlichten over volgende punten per gemeente in de arrondissementen Dendermonde, Aalst, Sint-Niklaas, Gent-Eeklo.

- A. Erkenning van een gemeentelijk sportcentrum.
 1. Van welke gemeenten is het sportcentrum in de gemeente erkend door het Ministerie van Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur?
- B. Voorwaarden tot het verstrekken van weddetoelagen voor sportfunctionarissen :
 1. In welke gemeenten voldoet het gemeentelijk sportcentrum aan de minimumafmetingen opgesomd in artikel 5 par. 1 & 2 van het decreet van 7 december 1976 (decreet aangaande de

toekenning van weddetoelagen voor sportfunctionarissen belast met de animatie en die werkzaam zijn in erkende gemeentelijke sportcentra die de sport en de sportieve vrijetijdsbesteding in de Nederlandstalige Gemeenschap bevorderen).

2. Valt het sportcentrum van die gemeenten (volgens het decreet van 7 december 1976) onder categorie A, B of C?
cat. A = gemeente met meer dan 100.000 inwoners ;
cat. B. = gemeente met tussen de 20.000 en de 100.000 inwoners ;
cat. C = gemeente met minder dan 20.000 inwoners.
3. Voor hoeveel sportfunctionarissen wordt door het Bestuur voor Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtlevens weddetoelagen toegekend per gemeente?
4. Hoeveel sportfunctionarissen telt elke gemeente apart reeds op dit ogenblik?
5. Welk diploma bezitten deze sportfunctionarissen? Ook graag hier de informatie per gemeente.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag laat ik het geachte lid hierbij de gevraagde gegevens worden :

In Oost-Vlaanderen zijn er 7 gemeenten die beschikken over een erkend gemeentelijk sportcentrum : Beveren, Deinze, Eeklo, Lebbeke, Lokeren, Ninove en Temse.

Beveren :

1. infrastructuurpercentage 1982 : 62 %
2. categorie B
3. weddetoelagen voor 1 sportfunctionaris in 1981
4. 1 sportfunctionaris
5. ambtenaar Sport en Recreatie.

Deinze :

1. infrastructuurpercentage 1982 : 100 %
2. categorie B
3. weddetoelagen voor 1 sportfunctionaris in 1981
4. 1 sportfunctionaris
5. regent lichamelijke opvoeding en tevens ambtenaar sport en recreatie.

Eeklo :

1. infrastructuurpercentage 1982 : 82 %
2. categorie C
3. toelagen voor 1 sportfunctionaris in 1981
4. 1 sportfunctionaris in dienst
5. licentiaat lichamelijke opvoeding.

Lebbeke :

1. infrastructuurpercentage 1982 : 92 %
2. categorie C
3. toelagen voor 1 sportfunctionaris in 1981
4. 1 sportfunctionaris in dienst
5. ambtenaar Sport en Recreatie.

Lokeren :

1. infrastructuurpercentage 1982 : 82 %
2. categorie B
3. toelagen voor 1 sportfunctionaris in 1981
4. nu 2 sportfunctionarissen in dienst

5. 1 e sportfunctionaris : licentiaat lichamelijke opvoeding en ambtenaar Sport en Recreatie
- 2e sportfunctionaris : licentiaat lichamelijke opvoeding.

Ninove :

1. infrastructuurpercentage : 33 %
2. categorie B
3. geen toelagen aangevraagd in 1981
4. sportfunctionaris in aanwerving.

Temse :

1. infrastructuurpercentage : 96 %
2. categorie B
3. toelagen voor 2 sportfunctionarissen in 1981
4. 2 sportfunctionarissen in dienst
5. le sportfunctionaris : ambtenaar sport en recreatie
- 2e sportfunctionaris : ambtenaar sport en recreatie.

Vraag nr. 143 van 16 juni 1982 van de heer E. BALDEWIJNS

Toneeldecreet - Uitvoering

Ondanks herhaalde beloften van uw voorganger blijft de tijdige uitbetaling van subsidies een pijnlijk knelpunt in het cultureel beleid.

Meer in het bijzonder wil ik uw aandacht trekken op de gevolgen hiervan voor de professionele theaters die voor hun subsidiëring onder het toneeldecreet vallen.

Heden bereiken ons namelijk erg alarmerende berichten over deze sector.

Naar we gehoord hebben zouden nog steeds de subsidies moeten betaald worden voor de speelseizoenen 1979-1980 en 1980-1981.

Indien hieraan niet zeer vlug een oplossing wordt gegeven, dreigt onder meer het enige professionele theater in Limburg over kop te gaan.

Mogen we een dringend antwoord verwachten op volgende vragen.

1. In welke mate wordt het theaterdecreet momenteel uitgevoerd?
2. Wanneer en hoe worden de gezelschappen verwittigd over een onvolledige uitvoering van het decreet?
3. In welke mate wordt de uitbetaling der voorziene voorschotten tijdig geregeld?
4. Zijn er nog subsidiëringssaldi te betalen voor de seizoenen 1979-1980 en 1980-1981 en wanneer zullen die uitbetaald worden?
5. Wat zijn de plannen van de Minister om in de toekomst deze moeilijkheden te vermijden ?

Antwoord

Ter beantwoording van zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende medelen:

1. Uitvoering toneeldecreet :
a) seizoen 1979-1980 – 358.029.898 F)
(geen achterstallige subsidies);

- b) seizoenen 1980-1981
reeds uitbetaald : 365.328.049 F (inbegrepen saldo D-gezelschappen) (saldo A, B, C gezelschappen — 25.454.098 F werd op 10.6.1982 voor vastlegging aan de Controleur der Vastleggingen gestuurd);
- c) seizoenen 1981-1982
Totaal bedrag der voorschotten : 359.789.800 F (saldo D-gezelschappen zal eerstdaags worden bepaald)
- aangezien de exploitatierekeningen voor het seizoen 1981-1982 pas op 30.6.1982 worden afgesloten, kan mijn Administratie, na inspectiebezoek van de 33 theatergezelschappen, in de loop van de maand oktober 1982 het saldo bepalen;
- d) seizoenen 1982-1983
Voor het komende seizoen (periode van 1.7.1982-30.9.1982) werd door mijn Administratie een bedrag van 90.899.960 F voor vastlegging aan de Dienst der Vastleggingen overgemaakt.
2. Elk theatergezelschap wordt telkens bij het in vereffening stellen van het toelagedossier aangeschreven voor de haar toegekende subsidie met vermelding van het seizoen en periode waarop het bedrag betrekking heeft.
3. De uitbetaling van de voorziene voorschotten worden door mijn administratie tijdig geregeld in zoverre de toelage de voorlopige twaalfden van artikel 32.75 van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap — sector 1 — cultuur niet overschrijdt.
4. Uit wat voorafgaat onder punt 1. blijkt dat :
- a) voor het seizoen 1979-1980 geen achterstallige subsidies nog dienen uitgekeerd.
- b) voor het seizoen 1980-1981 het saldo van de A, B en C gezelschappen eerstdaags in vereffening zal gesteld worden.
- c) voor het seizoen 1981-1982 het saldo zal vastgesteld worden op basis van de exploitatierekeningen afgesloten op 30.6.1982.
5. Ik onderzoek de mogelijkheid de lonen, rechtstreeks en maandelijks aan de werknemers te doen uitkeren om aldus de gezelschappen geen leenintresten op wedden en lonen te doen betalen.

Vraag nr. 144
van 16 juni 1982
van de heer E. BEYSEN

Salarissen en representatiekosten Personeelsleden van „De Brakke Grond”

In een dagbladinterview, naar aanleiding van één jaar „De Brakke Grond”, merkt de directeur van het Vlaams tehuis in Amsterdam o.m. op dat de salarissen van de personeelsleden van „De Brakke Grond” niet aangepast zijn aan het hogere levenspeil van de Nederlanders.

Onafgezien van het feit dat kan betwist worden dat het levenspeil in Nederland, op het financieel vlak, hoger ligt dan in ons land, verzoek ik de geachte Minister mij in kennis te willen stellen van:

1. de salarissen die aan de stafmedewerkers van „De Brakke Grond” worden uitbetaald;
2. het bedrag van de representatiekosten waarop de stafmedewerkers van „De Brakke Grond” kunnen aanspraak maken.

Antwoord

Hierbij kan ik het geachte lid melden dat de gevraagde inlichtingen hem rechtstreeks zullen overgemaakt worden.

Vraag nr. 146
van 11 juni 1982
van de heer M. CAPOEN

BRT — TV-programma „De Nieuwe Orde”

Het merkwaardige TV-programma „De Nieuwe Orde” en het gelijknamig boek zijn de bekroning van een jarenlang- historisch onderzoek van een BRT-ambtenaar.

De waarde van de TV-uitzendingen wordt **nog** vergroot ingevolge het wetenschappelijk advies van een reeks hoogleraren.

Gezien de context waarin dit programma en het boek tot stand zijn gekomen hadden wij graag vernomen :

1. Of de wetenschappelijke adviseurs een vergoeding ontvangen voor hun advies, en zo ja, hoe groot is deze vergoeding.
2. Of de BRT inkomsten zal verkrijgen afkomstig van het auteurshonorarium dat in de kostprijs van het boek begrepen is. Hoe groot is het eventueel contractueel voorziene percentage op de verkoopprijs.
3. Of de wetenschappelijke adviseurs via de BRT een deel van het auteurshonorarium ontvangen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen :

1. De wetenschappelijke adviseurs ontvangen een bescheiden presentiegeld ten bedrage van 1.500 F per vergadering. Hierin is de voorbereiding van de vergadering (lectuur), van programmateksten, enz. begrepen. Sommige vergaderingen nemen een hele dag in beslag.
2. De BRT ontvangt van de uitgever 3 F per verkocht exemplaar. Bij herdruk krijgt de BRT 5 F per verkocht exemplaar.
3. De wetenschappelijke adviseurs ontvangen via de BRT geen deel van het auteurshonorarium.

Vraag nr. 147
van 10 juni 1982
van de heer L. PANS

„De Brakke Grond” — VARA-uitzendingen

Reeds herhaaldelijk heeft de Nederlandse Omroepvereniging VARA uitzendingen georganiseerd vanuit het Vlaams Cultureel Centrum in Nederland, „De Brakke Grond”.

In dit verband vernam ik graag, via het Bulletin van Vragen en Antwoorden :

1. Hoe het komt dat alleen de VARA vanuit „De Brakke Grond” uitzendingen organiseert?
2. Of andere omroepverenigingen reeds aanvragen hebben ingediend om ook de zaal te mogen gebruiken?
3. Of door de VARA, voor gebruik ervan, huurgeld wordt betaald, en in voorkomend geval, hoeveel dit bedraagt ?
4. Zo geen huurgelden worden betaald, door wie de beslissing werd genomen om geen vergoeding te vragen voor het gebruik van de zaal?
5. Of het gaat om een langlopend akkoord met de VARA, ofwel om een akkoord voor een bepaald aantal uitzendingen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende melden :

1. De televisieuitzendingen vanuit het Theater „ De Brakke Grond” maakten deel uit van een serie van de VARA. Deze uitzendingen gebeurden op de maandagen; organisatorisch een geschikte dag voor het theater en het Centrum. Meer tijd en ruimte voor eventueel andere uitzendingen was er toen niet.
2. Op dit ogenblik hebben geen andere omroepverenigingen aanvragen ingediend om de zaal te mogen gebruiken.
Vanwege de directies van het theater en het Centrum werden evenwel stappen ondernomen om in de toekomst nog televisieuitzendingen te kunnen laten doorgaan vanuit het theater.
3. 4. De VARA betaalt huurgeld aan de Stichting Theaterunie.
Het bedrag daarvan is door ons evenwel niet gekend.
5. Wat het akkoord ter zake betreft kan ik bevestigen dat het ging om een overeenkomst van 30 uitzendingen, waarvan de laatste doorging op maandag 31 mei 1982.

Vraag nr. 155
van 23 juni 1982
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Raad voor Taaladvies — Officiële terminologie inzake legistiek

In de „Codex-legistiek” verschenen als bijvoegsel tot het Belgisch Staatsblad van 2 juni 1982, lees ik in het hoofdstuk „ terminologie” dat de Raad voor Taaladvies de officiële terminologie zou kunnen vastleggen.

Graag vernam ik van de geachte Minister:

1. of genoemde Raad reeds advies i.v.m. terminologie heeft uitgebracht;
2. of er ter zake reeds vragen om advies vanwege de overheid tot de Raad werden gericht;
3. of er, zoals het decreet voorschrijft, reeds verslagen over de werking van de Raad werden uitgebracht.

Antwoord

De thans nog zetelende Raad voor Taaladvies is benoemd bij ministerieel besluit voor een periode van twee jaar met ingang van 1 maart 1974, zulks in uitvoering van het koninklijk besluit van 26 maart 1971 houdende oprichting van bedoelde Raad. Het oprichtingsbesluit omschrijft de opdracht van de Raad als volgt : de Nederlandstalige Gemeenschap van advies te dienen in zaken die verband houden met de bevordering van de kennis en het goed gebruik van de Nederlandse taal. Er was in dat oprichtingsbesluit geen sprake van terminologie. — Vragen i.v.m. terminologie aan de huidige Raad gesteld dienen dus gezien te worden in functie van de algemene opdracht van de Raad: bevordering van de kennis en het goed gebruik van de Nederlandse taal.

Het decreet betreffende de Raad voor Taaladvies, waarnaar het geachte lid verwijst, dateert van 12 maart 1975 en regelt opnieuw samenstelling en taak van de Raad, enigszins verschillend van het koninklijk besluit van 26 maart 1971. Een belangrijk verschil is inderdaad dat de Raad bevoegdheid krijgt inzake ambtelijke terminologie. De thans nog zetelende Raad is evenwel niet benoemd in uitvoering van het decreet, dat trouwens geen vernietigingsbepaling van voormeld koninklijk besluit bevat.

Het decreet bepaalt dat de Raad jaarlijks verslag uitbrengt aan de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap. Het koninklijk besluit schrijft dat niet voor. Bedoelde verslagen zijn nog niet uitgebracht.

Vraag nr. 156
van 23 juni 1982
van de heer G. CARDOEN

Gemeenten van het Nederlandse taalgebied — Wapen en vlag

Voor de gemeenten van het Nederlandse taalgebied werd bij decreet van 28 januari 1977 een specifieke regeling ingevoerd op grond waarvan de gemeenten autonoom een wapen en een vlag moeten bepalen. Op grond van het decreet zijn de gemeenteraadsbeslissingen ter zake onderworpen aan de bekrachtiging door de Koning op de voordracht van de Minister van Binnenlandse Zaken en na advies van de Minister van Nederlandse Cultuur.

Een groot aantal gemeenten uit Vlaanderen wachten nog steeds op de definitieve goedkeuring van hun besluiten, die meestal genomen zijn naar aanleiding van de fusie van de gemeenten.

De vertraging in de afhandeling van de dossiers tot bekrachtiging van deze besluiten zou, naar mij door

de Minister van Binnenlandse Zaken destijds werd medegedeeld, in hoofdzaak te wijten zijn aan de adviesprocedure.

Deze adviescommissie zou onder uw bevoegdheid ressorteren.

Is het mogelijk te vernemen:

1. hoeveel dossiers van na de fusie totnogtoe aan Binnenlandse Zaken met advies werden doorgestuurd ;
2. hoeveel dossiers nog te behandelen blijven.

Antwoord

Dat de adviesbevoegdheid ter zake bij de Minister van Nederlandse Cultuur ligt, wordt niet meer betwist. Evenwel wordt de bevoegdheid van voordracht aan de Koning betwist tussen de Minister van Binnenlandse Zaken en de Minister van Nederlandse Cultuur.

Derhalve worden de dossiers niet afgehandeld. Op de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg van het Ministerie van Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur liggen er 184 dossiers die geadviseerd zijn door de Subcommissie Heraldiek van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen; 37 moeten nog geadviseerd worden; de overige moeten ons nog door Binnenlandse Zaken overgemaakt worden.

Vraag nr. 159

van 25 juni 1982

van de heer H. VAN ROMPAEY

Cultureel Centrum „De Brakke Grond” — Financiële toestand van het personeel

Reeds eerder werd onder uw aandacht gebracht dat door de devaluatie van de Belgische frank een aantal overheidspersoneelsleden die hun dienst in het buitenland vervullen, in financiële moeilijkheden vertoeven. Dit probleem stelt zich in alle scherpste voor een aantal personeelsleden werkzaam in het Cultureel Centrum „De Brakke Grond” te Amsterdam in Nederland.

Gelukkig worden de personeelsleden van lagere rang niet getroffen daar dezen immers vergoed worden in de munt van het betrokken land. De stafmedewerkers echter die geen enkel voordeel in natura genieten lijden het volle nadeel van de devaluatie. Dezen die zich functiehelve in de onmiddellijke nabijheid van „De Brakke Grond” gevestigd hadden worden nu verplicht op verdere afstand een verblijf te zoeken, soms in alles behalve comfortabele omstandigheden. Deze probleemsituatie wordt nog verscherpt door de té laattijdige uitbetaling van de lonen. U deelt in uw brief van 2 juni jl. mee dat dit probleem onderzocht wordt en dat u de intentie hebt om na dit onderzoek gepaste beslissingen te nemen. Ondertussen lijden deze personeelsleden echter honger.

Mag ik u derhalve vragen tegen welk ogenblik u verwacht dat het opgedragen onderzoek zal afgerond worden en dat u beslissingen zult treffen om aan dit hoogst onprettig probleem een oplossing te geven.

Antwoord

Zoals ik het geachte lid reeds eerder heb meegedeeld heb ik de grootste aandacht voor de financiële toestand van de stafmedewerkers die tewerkgesteld zijn in het Cultureel Centrum „De Brakke Grond” met een arbeidsovereenkomst naar Belgisch recht.

De uitbetaling van bijkomende vergoedingen, o.m. van een levensduurtetoelag, zal onderzocht worden in het kader van de algemene herziening van de bezoldigingsregeling ter uitvoering van het decreet houdende oprichting van een Cultureel Centrum van de Vlaamse Gemeenschap in Nederland.

In afwachting hiervan, heb ik de administratie opdracht gegeven de verschuldigde wedden en vergoedingen zo spoedig mogelijk te vereffenen.

Vraag nr. 160

van 25 juni 1982

van de heer F. GEYSELINGS

Kleiputten van Tielrode — Bescherming

Geruchten doen de ronde dat de kleiputten van Tielrode weldra dienst zullen doen als vuilnisbelt. Een voorlopig beschermingsbesluit werd tijdens de vorige legislatuur nl. op 30.09 1981 door Marc Galle getroffen. Van al deze inspanningen zou naar verluid niet meer zoveel overblijven. Inderdaad, van heel het natuurgebied zou slechts de visvijver beschermd worden, d.w.z. dat de kleiputten open staan voor het dumpen van allerlei Belgische en wellicht ook Nederlandse afval.

Ik wens van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is het waar dat het voorlopig beschermingsbesluit, getroffen door Marc Galle op 30.09.1981 al dan niet ongedaan wordt gemaakt?
2. Is het waar dat de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen advies heeft gegeven om alleen de visvijvers te beschermen?
3. Welke stappen zal de geachte Gemeenschapsminister eventueel ondernemen om dit waardevol natuurgebied te beschermen tegen milieu-onvriendelijke exploitanten?

Antwoord

Naar aanleiding van de vraag nr. 160 van 25 juni 1982 kan ik het geachte lid mededelen dat:

1. het beschermingsdossier nog in onderzoek is bij de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg;
2. de Bestendige deputatie heeft een gunstig advies uitgebracht voor de bescherming van Sie. B perceel 399 a en een ongunstig advies voor het overige van de voorgestelde afbakening van het te beschermen landschap;
3. aan de OVAM (Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest) werd verzocht een onderzoek in te stellen betreffende mogelijke onwettige stortingen in de kleiputten.

Vraag nr. 161
van 25 juni 1982
van de heer W. KUIJPERS

» *Van Dalecollege" te Leuven — Restauratie*

Het „Van Dalecollege" aan de Naamsestraat te Leuven dateert van 1568-1569 en behoort met zijn kapel (157 l), bekroond door een bouwvallige klokketoren, met zijn binnenplaats afgezet door een renaissancistische portiekgalerij en de grote stadstuin tot één der merkwaardigste gebouwen van de stad.

De achtereenvolgende bezitters : stad, staat, KUL geven weinig blijk van het historisch-unieke belang en de herbruikbare waarde van dit pand.

Tijdens een recent bezoek stelden we vast:

- a. hoeveel interessante materialen van dit gebouw verdwenen zijn ;
- b. hoe op veel plaatsen verstopte afvoerbuizen en lekke daken de oorzaak zijn van het snelle verval ;
- c. hoe een deel van het dwars-aangebouwde deel instortte.

Mag ik van de geachte Minister vernemen:

- a. welke dringende onderhoudsmaatregelen hij zal opleggen — vóór de volgende winter! — aan de eigenaar van dit beschermde (?) gebouw;
- b. of hij een spoedprocedure voor de restauratie zal bevorderen ;
- c. of hij een herbruikoverleg bij de KUL-diensten zal op gang brengen.

Antwoord

Naar aanleiding van de vraag nr. 161 kan ik het geachte lid mededelen dat de KU Leuven een restauratiedossier heeft ingediend voor de restauratie van het Van Dalecollege.

Na restauratie zal het gebouw gebruikt worden voor de administratie van diverse studentenvoorzieningen en voor woonegelegenheden voor studenten.

Ik zal aan de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg opdracht geven het restauratiedossier bij voorrang te behandelen en te onderzoeken of het aangewezen is de omzendbrief in verband met dringende werken toe te passen in afwachting van de definitieve restauratie.

Vraag nr. 164
van 7 juli 1982
van de heer J. VALKENIERS

NCC — Tweetalig speelgoed

Nu maakt de NCC in de Brusselse scholen ook al propaganda met tweetalig speelgoed. Is dit echt noodzakelijk?

Antwoord

Ter gelegenheid van zijn vrij gelijkaardige mondelinge vraag heb ik het geachte lid reeds gewezen op de

fundamentele oorzaak die aanleiding heeft gegeven tot het dringend herdenken van de NCC campagne ten voordele van het Nederlandstalig Onderwijs te Brussel.

Uit een wetenschappelijk onderzoek verricht door een studie bureau bleek toen immers o.m. :

1. dat 50% van de laatste-jaarskleuters uit de Nederlandstalige kleuterklassen overstapten naar het eerste leerjaar in het Franstalig Onderwijs;
2. dat van de taalgemengde gezinnen te Brussel 20.000 kinderen school liepen in het Franstalig basisonderwijs en amper 3.200 in het Nederlandstalig net;
3. dat er 7.000 kinderen uit homogeen Nederlandstalige gezinnen van binnen Brussel school liepen in Franstalige instellingen binnen de agglomeratie.

Sinds de nieuwe aanpak, nl. een tweetalige campagne ten voordele van het Nederlandstalig Onderwijs in Brussel, is er ontegensprekelijk een kentering ten gunste vast te stellen.

Zo bijvoorbeeld blijkt dat voor het voorbije schooljaar reeds 89 % van de kinderen uit de laatste kleuterklassen van het Nederlandstalig Onderwijs te Brussel overstapten naar het eerste leerjaar van een Nederlandstalige school.

Gezien deze hoopvolle evolutie die, ten dele althans, kon bereikt worden dank zij de actieve NCC-campagne, en gezien het feit dat ik niet kan geloven dat de 2-talige NCC propagandainitiatieven de Nederlandse taalgemeenschap enigerlei schade zou kunnen aanbrengen, blijf ik bij mijn vroeger ingenomen standpunt; met name: een voorlopige goedkeuring van dergelijke 2-talige campagnes met het oog op een test t.o.v. de concreet bereikte resultaten.

Vraag nr. 166
van 7 juli 1982
van de heer W. KUIJPERS

Culturele sector — Subsidiëring

Zou de geachte Minister geneigd zijn om rechtstreeks wedden uit te keren aan betoelaagden in de culturele sector, in plaats van de tijdrovende en financieel-nadelige omweg der subsidieregeling aan de verenigingen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het inderdaad mijn intentie is wijziging aan te brengen aan het tijdrovend en log wedde-uitkeringsmechanisme voor de betoelaagden in de culturele sector.

Een onderzoek naar de mogelijkheden ter zake is op dit ogenblik aan de gang.

Het zou voorbarig zijn oplossingen voorop te stellen vooraleer de resultaten van het voornoemd onderzoek verwerkt zijn.

M. GALLE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ONDERGESCHIKTE BESTUREN EN GESUBSIDIEERDE WERKEN

Vraag nr. 39
van 10 juni 1982
van de heer A. DE BEUL

Recreatieparken — Veiligheid in safari

Het recente instorten van een hangbrug in het safaripark van Louveigné (bij Luik) roept vraagtekens op omtrent de veiligheid in en de controle op recreatieparken.

Wanneer mijn informatie juist is, zou het, om dergelijk park open te houden, volstaan een exploitatievergunning aan te vragen. Deze vergunning zou, zonder speciale voorwaarden, door het betrokken gemeentebestuur worden afgeleverd.

Eens het recreatiepark geopend zou, bij gebrek aan officiële normen, ook geen controle worden uitgeoefend.

Mag ik van de geachte Minister vernemen.

- Aan welke veiligheids- en andere normen dient voldaan, om een safaripark te mogen uitbaten?
- Of er controle wordt uitgeoefend op de wijze van uitbaten en in bevestigend geval, welke de normen zijn die daarbij worden gehanteerd?
- In ontkennend geval, welke maatregelen de geachte Minister overweegt om in deze sector de veiligheid van het publiek beter te waarborgen?
- Tenslotte, aan welke regeling pret- en andere recreatieparken (met mechanische uitrusting) zijn onderworpen?

Antwoord

De vraag van het geachte lid heeft eensdeels betrekking op de exploitatie van diergaarden en dierentuinen welke blijkens het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming ingedeeld zijn onder de gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke inrichtingen (cat. B).

Ingevolge artikel 6, § 1, II, 3° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en de artikelen 11 en 13 van het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 18 januari 1982 houdende bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Executieve is mijn Collega van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs bevoegd voor de politiek van dergelijke inrichtingen. Derhalve wordt deze vraag hem voor beschikking gezonden.

Anderdeels blijken de pret- en recreatieparken niet ingedeeld te zijn onder de gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke bedrijven. Wat deze betreft kan de gemeenteraad echter, op grond van het decreet van 16-24 augustus 1790, politieverordeningen uitvaardigen om de veiligheid van het publiek in die openbare plaatsen te waarborgen.

Vraag nr. 41
van 25 juni 1982
van de heer E. VANKEIRSBILCK

Gemeen tebest uren — Begroting 1983

Vele gemeentebesturen hebben bij het afsluiten van rekening voor 1981 nog belangrijke fiscale ontvangsten tegoed bij het Rijk. Volgens het Algemeen Reglement op de Gemeentelijke Comptabiliteit mogen fiscale tegoeden niet worden overgedragen naar de volgende rekening zelfs indien het Ministerie van Financiën deze tegoeden formeel bevestigt.

De heer Minister van Binnenlandse Zaken heeft verklaard dat deze fiscale tegoeden in de loop van dit jaar aan de gemeentebesturen zullen uitbetaald worden. Hierdoor zullen deze tegoeden die bestonden op 31 december 1981 slechts ingeschreven worden in de gemeenterekening 1982 waardoor hun sanerende invloed zich ten vroegste zal laten gevoelen in de koptabel van de gemeentebegroting 1984. Deze koptabel is samengesteld uit de cijfers van de rekening 1982 en de begroting 1983.

Ten einde echter de gemeenten toe te laten hun financiële toestand van hun begroting zo vlug mogelijk gezond te maken, is het wenselijk dat deze fiscale tegoeden reeds kunnen ingeschreven worden in de begroting 1983.

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij mede te delen welke onderrichtingen aan de gemeentebesturen worden verstrekt om dit mogelijk te maken bij het opstellen van hun begroting voor 1983?

Antwoord

Wat de fiscale ontvangsten betreft die de gemeenten bij het afsluiten van de dienstjaarrekening voor 1981 nog tegoed hebben bij het Rijk, moet een onderscheid worden gemaakt tussen enerzijds de normale en jaarlijks terugkerende achterstand in de inningen door de administratie der directe belastingen, die het gevolg is van de tijd die verloopt tussen de vaststelling van de eisbare bedragen en de werkelijke inning ervan, en anderzijds de buitengewone achterstand die zich omwille van bepaalde ongunstige omstandigheden heeft voorgedaan bij de inning van de onroerende voorheffing en de personenbelasting in de jaren 1980 en 1981. Het is uiteraard slechts deze laatste achterstand waarvan mag worden verwacht dat hij door versnelde inning zal worden weggewerkt in de loop van het jaar 1982.

De vraag van het geachte lid betreft nochtans de inschrijving in de begrotingen voor 1983 van het volledig volume van achterstallige ontvangsten inzake de onroerende voorheffing en de aanvullende belasting op de personenbelasting waarvan melding wordt gemaakt op de formulieren 173x, afgeleverd door de administratie der directe belastingen. De inschrijving van deze bij het Rijk verschuldigde tegoeden is principieel niet aanvaardbaar. Inderdaad is het zo dat, wat de personenbelasting betreft, de ramingen van de door de ontvangers van belastingen te innen nettoontvangsten in de loop van 1982, die door de belastingadministratie aan de gemeenten per brief werd medegedeeld, in principe alle inningen omvat die de administratie meende te kunnen verwezenlijken in de

loop van het jaar 1982, zowel op de rechten die in de loop van 1982 zouden worden vastgesteld, als op deze waarvan de invordering nog hangende was op 31 december 1981. Deze ramingen hielden in principe derhalve reeds rekening met de verschuivingen in de inningen naar 1982, die het gevolg waren van de achterstand opgelopen tijdens de vorige jaren. Door het ramen in de begroting voor 1983 van deze achterstallen, die betrekking hebben op de voorbije dienstjaren, zouden de gemeenten derhalve een dubbele boeking verrichten, Bedoelde ontvangsten zijn immers normalerwijze reeds opgenomen in de eigen dienstjaarbegroting voor 1982, die weerspiegeld wordt in de koptabel van de begroting voor 1983 onder afdeling II. Dit zou een vertekening van de te verwachten ontvangsten opleveren via een dubbele ontvangstinschrijving en leidt er onvermijdelijk toe dat de gemeentebesturen uitgaven uittrekken steunend op ontvangsten die in de loop van het dienstjaar niet bekomen zullen worden.

Niettemin is het zo dat, wanneer wordt vastgesteld dat de werkelijke ontvangsten in de loop van 1982 van de door de rijksontvanger geïnde belastingen het in de begroting voor 1982 geraamde bedrag in belangrijke mate overtreft, het werkelijk boven de begrotingsraming 1982 meer ontvangen bedrag vanzelfsprekend mag worden opgenomen in de koptabel van de begroting voor 1983 onder afdeling 2 nummer 05 B, bij de ontvangsten die worden gerealiseerd buiten deze waarmee in de begroting of haar wijzigingen rekening is gehouden. Aldus kan, in functie van de werkelijke ontvangsten, een correctie worden aangebracht aan de begroting voor 1982, zoals deze vroeger werden vastgesteld.

Nogmaals wijs ik er op dat het, uit zorg voor het opmaken van een realistische middelenbegroting, de gemeenten niet kan worden toegestaan de normale en jaarlijkse terugkerende achterstallen inzake de door het Rijk geïnde belastingen in de begroting op te nemen.

Vraag nr. 42
van 25 juni 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Bos van Aa te Zemst — Grindontginning

Ik heb inzage gekregen van een lijvig dossier in verband met de zand- en grindontginning in het Bos van Aa te Zemst. Het lezen van dit bundel en een bezoek ter plaatse hebben bij mij verscheidene vragen doen rijzen. Inderdaad, te Zemst in het Bos van Aa wordt thans op grote schaal zand en grind op grote diepte, circa 40 m, ontgonnen.

Het Bos van Aa staat op het gewestplan Halle-Vilvoorde aangeduid als een stortgebied met landschappelijk waardevol karakter.

In een antwoord op mijn parlementaire vraag gericht aan Gemeenschapsminister Akkermans wordt gezegd dat voor de betrokken zandwinning geen exploitatievergunning langs de hiërarchische weg werd uitgereikt en dat het College van Burgemeester en Schepenen van Zemst op 3.05.1975 een tijdelijke toelating van 12 maanden heeft uitgereikt voor het winnen van zand.

De zandwinning in het Bos van Aa is sinds 1975 in werking. Volgens Gemeenschapsminister Akkermans zou de vergunning van het College gebaseerd zijn op enerzijds dat de NV Zeekanaal en Havenrichtingen Brussel die gronden in eigendom had of in gebruik van de Staat, met bestemming stortgebied voor slib uit het zeekanaal Brussel-Rupel en eveneens op advies van de dienst van het Mijnwezen.

Graag verneem ik van de geachte Gemeenschapsminister of hij de rechtmatigheid van deze beslissing al dan niet kan bevestigen.

Antwoord

De vraag van het geachte lid heeft blijkbaar betrekking op de toepassing van de wetgeving inzake de stedebouw en de ruimtelijke ordening en van het Algemeen Reglement van de Arbeidsbescherming, die geen van beide onder mijn bevoegdheid ressorteren.

Het komt mij dan ook niet toe te oordelen over de rechtmatigheid van de in verband daarmee genomen beslissingen.

Vraag nr. 43
van 25 juni 1982
van de heer G. CARDOEN

Gemeentebegroting — Onderrichtingen aan de gemeenten

In zijn omzendbrief dd. 30.7.1976, houdende de jaarlijkse onderrichtingen aan de gemeenten voor het opstellen van de gemeentebegroting, verklaarde de Minister van Binnenlandse Zaken in verband met de verrichtingen van de Administratie der Directe Belastingen voor de gemeenten (inzake onroerende voorheffing en personenbelasting) dat „de toestand genormaliseerd is”.

Bedoelde verklaring van de Minister was ongetwijfeld waar in 1976. Het komt ons evenwel voor dat de toestand op dit ogenblik niet „normaal” is.

Mag ik derhalve van de geachte Minister vernemen of de betrokken toestand op dit ogenblik volgens de Minister nog steeds „genormaliseerd” is, zoniet welke aanpassingen de Minister zal aanbrengen aan de omzendbrief van 30.7.1976.

Een bevestiging dat de toestand op het ogenblik niet meer „genormaliseerd” is en een eventuele aanpassing van de vermelde omzendbrief zou tal van gemeentebesturen nuttig en zelfs onontbeerlijk zijn voor de juiste waardering van hun begrotingsgegevens.

Antwoord

De abnormale toestand waarvan in de omzendbrief van 30 juli 1976 omtrent het opmaken van de gemeentebegrotingen sprake was, betrof een toestand die in het geheel niet te vergelijken was met de achterstand in de inning van belastingen door de rijksontvanger gedurende de jaren 1980 en 1981.

Uit de informatie waarover mijn administratie voor het ogenblik beschikt, blijkt overigens dat reeds nu de

inning van de belastingontvangsten inzake opcentiemen op de onroerende voorheffing en aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting voor vele gemeenten terug op een normale manier verloopt.

Alles wijst erop dat tegen het einde van dit jaar slechts die achterstand in de inningen nog zal overblijven die als normaal te beschouwen is.

Overigens mag naar verluid van de artikelen 7 en 8 van het Algemeen Reglement op de Gemeentelijke Comptabiliteit de begroting geen fictieve ontvangsten omvatten en, wat de belastingen betreft, enkel de vermoedelijke opbrengst ervan. Daaruit volgt dat belastingontvangsten waarvan men bij voorbaat zeker is dat ze zullen uitblijven en dat is het geval als er een vertraging in de belastinginningen bestaat, niet op de begroting van een bepaald jaar zouden mogen voorkomen, ook al zijn ze verbonden aan het belastingjaar dat hetzelfde jaartal draagt als de begroting.

De juiste waardering van de begrotingsgegevens, waarop het geachte lid een toespeling maakt, is zeker niet gediend met de inschrijving in de begroting van belastingontvangsten die toch niet worden gerealiseerd.

**P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTE-
LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN
NATUURBEHOUD**

**Vraag nr. 88
van 25 juni 1982
van de heer A. DE BEUL**

„De Oude Gracht” te Hoogboom — Behoud van het domein

Begin 1982 werd in de media gewag gemaakt van een mogelijke verkaveling van het domein „De Oude Gracht”, een natuurpark van 125 ha, gelegen op de grens van de gemeenten Ekeren en Brasschaat.

Dit park vormt het grootste deel van een gebied dat eens 446 ha groot is geweest en dat heeft toebehoord aan de heer Eduard Gustav Bunge. Niettegenstaande de verdeling in 4, na zijn dood (1924) en de teloorgang van het kasteel, na de 2de wereldoorlog, is het domein „De Oude Gracht” tot op heden merkwaardig intact en tegelijk erg waardevol gebleven.

De waarde van dit „mooie erfgoed uit de Belle Epoue” ligt vooral in :

- de afwisseling van verschillende soorten landschappen binnen één geheel;
- de merkwaardige waterhuishouding en
- de ornitologische en mycologische rijkdom.

In het gewestplan Antwerpen is dit gebied ingetekend als „groene zone”, zodat volgens de wet van verkaveling en bebouwing geen sprake kan zijn. Integendeel pleit alles voor een behoud als dusdanig en een verwerving door de nationale of de provinciale overheid. Op die manier zou niet enkel een uitzonderlijk stuk natuur van de ondergang worden gered, maar zou de Antwerpse gemeenschap ook kunnen beschikken over een gebied dat geschikt is voor natuureducatie en voor passieve recreatie.

Mag ik derhalve van de geachte Minister vernemen :

- enerzijds : of voor het domein „De Oude Gracht” inderdaad een verkavelingsvergunning is aangevraagd en zo ja, hoe hierop inmiddels is gereageerd ;
- anderzijds: of de geachte Minister bereid is stappen te ondernemen om het domein in de toekomst tegen verkaveling te beschermen en aan de gemeenschap over te dragen?

Antwoord

Voor het domein „De Oude Gracht” werd geen verkavelingsvergunning aangevraagd. Wel werd door de verkopende Notaris, in uitvoering van artikel 56, § 2, van de wet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, het plan van de verdeling, alsmede een attest waarin de aard van de akte en de in de akte te vermelden bestemming van de kavels nader wordt aangegeven, ter inzage gelegd aan het College van Brasschaat en Ekeren en aan de gemachtigde ambtenaar van stedenbouw.

Gelet op de kavelgrootte en de bestaande woningen in het domein kan stedenbouw tegen de beoogde verdeling geen bezwaar hebben.

Immers, hierdoor wordt enkel toelating gegeven te verkopen overeenkomstig de bestemming van het gewestplan en is de toekomstige eigenaar op de hoogte gesteld van het daardoor gesteld geldend bouwverbod.

Naar aanleiding van deze verkoop heb ik mogelijke kandidaatkopers, via een persmededeling, gewezen op de bestemming en de voorschriften van het gewestplan Antwerpen, nl. dat deze gronden het statuut hebben van een natuurgebied. Volgens de notaris is het de bedoeling van de verkoopster en ook van de kopers dat het domein „De Oude Gracht” zal bewaard blijven in de huidige staat, zonder dat aan de landschappelijke waarde ervan zal geraakt worden.

Rekening houdend met de beperkte budgettaire middelen waarover ik beschik, is het mij niet mogelijk om het gebied aan te kopen.

**Vraag nr. 89
van 25 juni 1982
van de heer C. MARCHAND**

Verkaveling — Vergunning

Een eigenaar van gronden wordt de vergunning tot verkavelen geweigerd door het college van burgemeester en schepenen bij toepassing van art. 45 par. 5 van de wet van 29.03.1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de wetten van 22.04.1970 en 22.12.1970, omdat de aanvraag onverenigbaar is met een in voorbereiding zijnde bijzonder plan van aanleg.

Art. 45 par. 5 en art. 57 par. 1 van vermelde wet bepalen ondermeer dat de weigering in voorkomend geval vervalt indien dit plan geen bindende kracht heeft verkregen binnen drie jaar na de weigering van de vergunning.

Tegen de weigering van de vergunning werd bij de Bestendige Deputatie beroep aangetekend. Tot op heden werd daarover geen uitspraak gedaan.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister antwoord op onderstaande vragen.

1. Wanneer gaat de periode van 3 jaar als bedoeld in art. 45 par. 5 in:
 - a. ofwel drie jaar na de uitspraak van de weigering door het college van burgemeester en schepenen ;
 - b. ofwel drie jaar na de uitspraak in beroep bij de bestendige deputatie of eventueel na uitspraak in hoger beroep;
 - c. ofwel drie jaar na het verlenen (of weigeren) van het stedenbouwkundig attest nr. 1 nopens bedoelde gronden.
2. Is het noodzakelijk, na het verstrijken van de periode van drie jaar, een nieuwe aanvraag bij het schepencollege in te dienen om een nieuwe beslissing uit te lokken als bedoeld in de laatste alinea van art. 45 par. 5 van betrokken wet, of wordt er ambtshalve een nieuwe beslissing genomen binnen welke termijn?

Antwoord

1. De termijn van 3 jaar bedoeld in art. 45 par. 5 van de wet op de stedenbouw gaat in na de uitspraak waardoor een vergunning definitief is geweigerd. Dit is niet het geval in het door het geachte lid aangehaalde voorbeeld vermits de bestendige deputatie nog steeds gevat is over het dossier en daardoor aan de weigeringsbeslissing van het college haar definitief karakter heeft ontnomen.
2. Overeenkomstig art. 45, § 5, laatste lid wordt, op verzoek van de aanvrager, over de oorspronkelijke aanvraag een nieuwe beslissing genomen waaruit blijkt dat er in dit verband geen sprake kan zijn van ambtshalve nieuwe beslissingen.

Vraag nr. 90
van 25 juni 1982
van de heer G. BEERDEN

Bijzonder Plan van Aanleg — Herziening

Het is u bekend dat, vooral in Limburg, de uitbouw van grote gedeelten van de op het gewestplan voorzien woongebieden vastgelegd is door BPA's en dit vrij snel na het totstandkomen van de gewestplannen.

Dit heeft tot gevolg dat vele plannen niet meer voldoen aan de huidige, algemeen gekende stedenbouwkundige normen en de vandaag gewenste behoeften. De gemeenten hebben daarom vele van deze plannen in herziening gesteld.

Dit brengt grote problemen mee. De procedure van de wijziging vergt soms jaren. Dit houdt in dat vele bouwprojecten soms gedurende jaren gewoon geblokkeerd worden, en de vergunningen geweigerd worden omdat enerzijds 't Bestuur van Stedenbouw weigert te

vergunningen wat het toekomstig plan zal verbieden, zelfs als het huidige plan dit toelaat terwijl anderzijds dat zelfde bestuur niet vergunt wat het toekomstig plan toelaat, maar verboden is door het huidige plan :

Ik zou u dank weten mocht u me kunnen antwoorden op de volgende vragen.

1. Kan de Stedenbouw, en volgens welke bepalingen van de wet „in deze tussentijd” projecten weigeren te vergunnen die opgemaakt zijn steunend op het goedgekeurd BPA, dat weliswaar in herziening is gesteld en zo ja, welk stadium in de procedure dient dan bereikt te zijn?
2. Kan op basis van artikel 51 van de wet op de stedenbouw toch vergunning gegeven worden „in deze tussentijd” wanneer plannen worden voorgesteld die gebaseerd zijn op het nieuwe ontwerp BPA en zo ja, vanaf welk stadium in de procedure van wijziging?

Antwoord

1. Overeenkomstig art. 46, vierde lid, van de wet op de stedenbouw kan de gemachtigde ambtenaar een bouwvergunning schorsen wanneer hij van oordeel is dat de overeenkomstige de bouwvergunning of het bijbehorende dossier geplande werken een goede plaatselijke ordening in gevaar kunnen brengen, zodra een herzieningsbesluit van het BPA is getroffen.
2. De toepassing van art. 51 kan enkel overwogen worden ten opzichte van een „goedgekeurd” BPA en binnen de grenzen gesteld door art. 51 zelf. Het feit dat het BPA in herziening is gesteld kan een reden zijn om art. 51 niet toe te passen.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 65
van 24 juni 1982
van de heer D. VERVAET

Velpe — Verontreiniging

Begin juni 1982 kwam een hoeveelheid geconcentreerde zeepderivaten in het alsnog vrij zuivere water van de Velpe terecht.

Milieuverenigingen laten ons weten dat nog andere vervuiling dit Brabants riviertje bedreigt, o.a. het regelmatig sluijklozen van aal.

Welke maatregelen meent de geachte Minister hiertegen te moeten nemen?

Antwoord

De accidentele verontreiniging met geconcentreerde zeepderivaten van begin juni 1982 deed zich voor na het kantelen van een vrachtwagen op de E5.

Na het ongeval heeft zich vissterfte voorgedaan en op mijn verzoek heeft het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie de betrokken schade vastgesteld.

Eerstdaags zal het rapport hierover klaar zijn.

Naast dergelijke accidentele verontreinigingen blij kt dat de Velpse steeds meer verontreinigde stoffen ont-vangt afkomstig van huishoudelijke lozingen via de rioleringen. Daarnaast geeft het supplementair slui-klozen van aal een bijkomende verontreinigde belas-ting.

Vastgesteld werd dat de zuurstofconcentratie in de Velpse tussen dag en nacht grote verschillen vertoont, zodat de vis in kritische omstandigheden leeft. Elke supplementaire verontreiniging kan vissterfte veroor-zaken.

Ik heb aan de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij opdracht gegeven de lozing van de verschillende be-drijven in dit gebied te controleren en er over te waken dat de wettelijke verplichtingen, die voort-spruiten uit de lozingsvergunning, daadwerkelijk wor-den nagekomen.

In het bijzonder zal er bij de gemeentebesturen op aangedrongen worden een efficiëntere controle op het slui-klozen van aal uit te oefenen.

Vraag nr. 66
van 24 juni 1982
van de heer T. KELCHTERMANS

Helchteren — Storten van giftige afval

In de pers lees ik dat op gecontroleerde stortplaatsen w.o. Helchteren, tussen april 1978 en januari 1981 zonder vergunning giftige afval zou zijn gestort, af-komstig uit Nederland. Dit zou blijken uit een weten-schappelijke expertise op last van het parket.

Mag ik daarom van de geachte heer Gemeenschaps-minister, bevoegd voor het leefmilieu, vernemen.

1. Is deze berichtgeving juist?
2. Zo ja, welke zijn de bevindingen van deze weten-schappelijke expertises?
3. Welke maatregelen werden genomen om dergelij-ke illegale stortingen van giftige afval in de toe-komst te voorkomen?
4. Welke zijn de ecologische gevolgen van de voor-bije stortingen voor het betrokken gebied?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat indien het gaat om de stortplaats uitgebaat door REMO gelegen aan de Overwegstraat te Helchteren, uit mijn informatie blijkt dat er geen reden is tot ongerust-heid.

De eigenaar van deze stortplaats is het Bestuur van Waters en Bossen van het Ministerie van Landbouw, Steenweg op Elsene, 1050 Brussel.

Voor deze stortplaats werd door de Bestendige Depu-tatie een vergunning afgeleverd **OP** 10.12.1981

In de bijzondere voorwaarden wordt bepaald dat de vergunning enkel geldig is voor niet giftige industriële afvalstoffen.

In het verleden berustte het toezicht op deze stort-plaats bij de Hoofdingenieur-directeur van het Mijn-wezen en bij de Gezondheidsinspektie.

Vooraleer afvalstoffen gestort werden, heeft de uitba-ter beroep gedaan op het LISEC om aan de hand van analyses na te gaan of de afvalstoffen al dan niet toxisch waren.

Regelmatig werden ook analyses verricht op watersta-len die genomen werden uit 4 controleputten in de omgeving van het stortterrein.

Ook uit deze analyses is gebleken dat er geen enkele reden is om aan te nemen dat toxisch afval werd gestort.

Wat de toekomst betreft, ben ik er van overtuigd dat het decreet van 2 juli 1981 en zijn uitvoeringsbeslui-ten ter zake een ander beleid inluiden dat zich onder-meer zal uiteten in een sterk georganiseerd toezicht.

In het kader hiervan zal de Openbare Afvalstoffen-maatschappij voor het Vlaamse Gewest overgaan tot monsterneming.

Indien uit de analyses van de monsters blijkt dat aan de vergunningsvoorwaarden niet is voldaan, zal toe-passing gemaakt worden van artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Executieve houdende aanduiding van de ambtenaren belast met het toezicht op de uit-voering van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Vraag nr. 67
van 24 juni 1982
van de heer J. VALKENIERS

Bellebeekvallei — Concrete plannen inzake waterbe-leid

Welke zijn nu de concrete plannen inzake waterbeleid in de Bellebeekvallei, nu de gegevens bekend zijn van een waarschuwende VUB-studie dienaangaande?

Antwoord

Het geachte lid verwijst in zijn vraag naar de gege-vens van een VUB-studie.

Vermits deze studie door het geachte lid niet nader wordt gepreciseerd, durf ik veronderstellen dat het hier om de hydrologische studie gaat die door een VUB-professor in opdracht van het gemeentebestuur van Ternat werd verricht. Deze studie behandelt vooral het overstromingsgevaar in de Bellebeekvallei en dit in de streek van Ternat in het bijzonder.

Ik meen derhalve dat de vraag van het geachte lid uitsluitend betrekking heeft op de bestrijding van overstromingen in het betrokken gebied.

Volgens het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 januari 1982 houdende bepaling van de bevoegd-heden van de leden van de Vlaamse Executieve be-hoort deze aangelegenheid evenwel tot de bevoegd-heid van mijn collega de heer Paul Akkermans, Ge-meenschapsminister van ruimtelijke ordening, land-inrichting en natuurbehoud, aan wie de gewenste in-lichtingen dienen gevraagd.

Vraag nr. 68
van 24 juni 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Rivieren en waterrijke plaatsen — Lozing van aal

In België heeft niet iedereen een privaat met waterspoeling (watercloset = WC). Dat brengt met zich dat beekelders periodisch moeten geledigd worden hetwelk dan meestal wordt gedaan door gespecialiseerde bedrijven.

Deze beer- of aalruimers weten meestal geen blijf met deze menselijke en/of dierlijke afval. Het gebeurt dan ook niet zelden dat ze hun citern sluiks ledigen in rivieren of waterrijke gronden.

Het lozen van drekstoffen die boordevol gevuld zitten met wie weet welke ziektekiemen in oppervlaktewateren, is hoe dan ook onverantwoord.

Graag verneem ik van de geachte Gemeenschapsminister:

1. of zijn kabinet kennis heeft van dit probleem;
2. of hij op de hoogte is van het feit dat op verschillende plaatsen de kraan van citerns geopend werd waarvan de inhoud wordt geloosd in rivieren en waterrijke plaatsen ;
3. wat kan gedaan worden om de bezitters van een beerput alsmede de ruimers uit dit soort problemen te helpen?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen:

Ik ben mij van de omvang en de ernst van het probleem van de lozing van beer en aal ten zeerste bewust.

Deze lozingen vormen inderdaad een gevaar voor de zuiverheid van onze oppervlaktewateren en zijn bovendien mogelijke haarden van ziektekiemen.

De praktijk van het sluklozen in de oppervlaktewateren van beer en aal door tankwagens, is volgens artikel 2 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging verboden.

Volgens artikel 5 van de voornoemde wet zijn alle lozingen van afvalwater onderworpen aan vergunning, zodat de beer- of aalruimers in het geval van lozing verplicht zijn over een vergunning te beschikken.

Een mogelijke oplossing voor de verwerking van beer en aal, naast de spreiding op het land, bestaat in de behandeling ervan in een rioolwaterzuiveringsinstallatie. In een dergelijke installatie kunnen beer en aal samen met het rioolwater gezuiverd worden, bij voorkeur wanneer de aanvoer van rioolwater gering is. Hiermede werd bij de bouw van sommige zuiveringsinstallaties rekening gehouden door het voorzien van een bufferbekken voor beer en aal. In ieder geval dient voor deze verwerkingsmethode de bevoegde waterzuiveringsmaatschappij haar akkoord te geven.

Vraag nr. 69
van 24 juni 1982
van de heer V. VANDERHEYDEN

Kanaal Willebroek- Charleroi — Vissterfte

Op donderdag 16 juni ll. in de namiddag werd massale vissterfte vastgesteld in het kanaal Willebroek-Charleroi tussen de sluizen Lembeek 35 en Halle 34, meer bepaald stroomafwaarts van de Maasdalbeek.

Gezien op deze plaats reeds herhaaldelijk waterbevuiling werd vastgesteld met alle nadelige gevolgen inzake hygiëne, leefmilieu, visstand, e.a. vraag ik de geachte Minister me in kennis te stellen van de maatregelen die hij overweegt ten einde in de toekomst dergelijke verontreinigingen te vermijden.

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen:

Op 17 juni jl. in de namiddag werd door een ambtenaar van het Bestuur van Waters en Bossen inderdaad een begin van vissterfte vastgesteld stroomafwaarts van de Maasdalbeek. Aangezien in de omgeving geen lozingspunten te vinden zijn, behalve deze beek, werden monsters genomen van het beekwater, van het kanaalwater op de plaats waar de sterfte begon en bovendien van het kanaalwater stroomopwaarts en stroomafwaarts de beekmonding.

De monsters werden opgenomen door een ambtenaar van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie van het Ministerie van Volksgezondheid en worden aldaar geanalyseerd.

Er werden ter plaatse eveneens twee processen-verbaal opgemaakt, nl. een op 17 juni bij het begin van de vissterfte en een op 19 juni toen de preciese omvang van de schade aan de visstand kon vastgesteld worden.

Sinds 1 juni 1982 werd de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij in staat gesteld de taken voorzien in de wet van 26 maart 1971 uit te voeren.

Zo heeft deze maatschappij ondermeer de opdracht elke eventuele oorzaak van waterverontreiniging op te sporen, toezicht en controle op lozingen van afvalwater uit te oefenen.

Zodoende zal het in de toekomst mogelijk zijn vlugger de verontreinigingen vast te stellen en de nodige maatregelen te treffen om deze te voorkomen.

Ik heb aan de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij de opdracht gegeven bijzondere aandacht te besteden aan de problematiek van de verontreiniging van het Kanaal Willebroek-Charleroi en prioritair hiermede rekening te houden bij de opstelling van de saneringsplannen in haar ambtsgebied.

Vraag nr. 70
van 24 juni 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Bos van Aa te Zemst — Stortgebied

Ik heb inzage gekregen van een lijvig dossier in verband met de zand- en grindwinning in het Bos van

Aa te Zemst. Het lezen van dit bundel en een bezoek ter plaatse hebben bij mij meerdere vragen doen rijzen.

Inderdaad, te Zemst in het Bos van Aa wordt thans op grote schaal zand en grind op een diepte, ca. 40 m, ontgonnen. Het Bos van Aa staat op het gewestplan Halle-Vilvoorde aangeduid als een stortgebied met landschappelijk waardevol karakter.

Op de ontginningsplaats wordt magere beton gedraaid. Werd voor deze bedrijvigheid een rechtmatige vergunning afgeleverd?

Ik wens van de geachte Gemeenschapsminister te vernemen of hem een vergunning voor deze activiteit bekend is en in bevestigend geval, van welke datum.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat op 3 juli 1975 door het Schepencollege van Zemst aan de PVBA De Dijcker een tijdelijke exploitatievergunning afgeleverd werd voor de duur van 1 jaar voor het ontginnen van zand. Eind 1977 werd door de firma De Dijcker een bestendige exploitatievergunning aangevraagd. Deze aanvraag werd door alle betrokken diensten geadviseerd maar de Bestendige Deputatie nam tot op heden nog geen beslissing. Een uitbreidingsaanvraag werd door de PVBA De Dijcker ingediend op 6 augustus 1981. Deze aanvraag is in onderzoek.

Door de provinciale directie van de stedebouw en de ruimtelijke ordening werd aan de eigenaar van de terreinen, NV Zeekanaal, een vergunning tot reliëfwijziging afgeleverd op 3.11.1981 voor het betrokken gebied.

Op de ontginningsplaats bevindt zich een zandwasinstallatie en een menginstallatie voor het vervaardigen van mager beton. Deze installaties maken tevens deel uit van voornoemde vergunningsaanvragen.

Vraag nr. 71 van 24 juni 1982 van de heer F. GEYSELINGS

Vlaamse gemeenten en provinciebesturen — Gebruik van herbiciden

De tijd is weer aangebroken dat gracht- en wegbermen op meerdere gemeentegrounden er verschroeid bij liggen. Men kan zich daarbij de vraag stellen wat de overheid, die zich tot zulke chemische toepassingen leent, bezielt? Klakkeloos laten sproeien met scherp giftige stoffen op openbare plaatsen waar iedereen, dus ook kinderen, gevaar loopt dit vergif op te nemen, hetzij door aanraking, hetzij door inademing, hetzij via de mond.

Terwijl in andere landen steeds met meer aandrang wordt gewezen op het toenemend besmettingsgevaar van onze waardevolle grondstof „x water” met artificiële middelen, blijft iedereen in België ongeremd en rijkelijk gebruik maken van niet alleen chemische meststoffen maar ook van selectieve en zelfs totaal-dodende onkruidmiddelen.

Niet alleen gemeentelijke en provinciale besturen maar ook landbouwers en tuiniers vinden er genoeg in alles wat onder de naam onkruid valt kapot te spuiten.

Het is wel wraakroepend dat in deze tijd van toenevende bezoedeling van lucht, water en vruchtbodem zo weinig wordt gedaan om hieraan paal en perk te stellen.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij een antwoord verstrekken op de volgende vragen?

1. Welke Vlaamse gemeenten- en provinciebesturen besproeien het onkruid met herbiciden?
2. Welke Vlaamse gemeenten- en provinciebesturen maaien het onkruid op de openbare wegen?
3. Wat is de kostprijs van een herbicidetoepassing en een jaarlijkse maaibeurt?
4. Wordt het niet de hoogste tijd het gebruik van herbiciden aan strengere wetten te onderwerpen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

1. Gemeenten en provinciebesturen laten gewoonlijk de besproeiingen uitvoeren door loonspuiters, dit zijn hiertoe speciaal door het Ministerie van Volksgezondheid erkende gebruikers, op basis van een beperkte offerte aanvraag. Deze aanbestedingen hoeven niet gemeld te worden aan de voogdijoverheid en voor deze specifieke aanbestedingen bestaan er dus geen statistische gegevens.
2. Hier ook zijn geen meldingen van de gemeentebesturen bij de voogdijoverheid vereist en bestaan er geen statistische gegevens.
3. Er zijn op het centraal bestuur geen gegevens bekend van gevraagde kostprijzen. Er kan nagevraagd worden bij de diensten van de Ruilverkaveling of het Groenplan of in hun lastenboeken voor dergelijke werken eenheidsprijzen gehanteerd worden.
4. Het gebruik van herbiciden is streng gereguleerd in de uitvoeringsbesluiten van de wet van 11 juli 1969 betreffende de bestrijdingsmiddelen in de grondstoffen voor de landbouw, tuinbouw, bosbouw en veeteelt. Het departement van Volksgezondheid en het departement van Landbouw houden elk voor wat hen betreft toezicht op het in handel brengen en het gebruik van bestrijdingsmiddelen. Op 26.9.1980 hechtte de Vlaamse Executieve haar goedkeuring aan een richtlijn met betrekking tot ecologisch wegbermbeheer. Nog voor het parlementair reces vraag ik de Vlaamse Executieve de destijds goedgekeurde richtlijn om te werken tot een Besluit. Gezien in dit verband meerdere nationale departementen dienen geraadpleegd, zal ik vragen een werkgroep ad hoc op te richten ten einde in gecoördineerd overleg het ontwerpbesluit voor te bereiden.

Vraag nr. 73
van 28 juni 1982
van de heer D. VERVAET

Kanaal Brussel-Charleroi — Vissterfte

Rond 22 en 23 juni 1982 hebben inwoners van Halle tot hun grote spijt moeten constateren dat op het kanaal Brussel-Charleroi een massale vissterfte heeft plaatsgevonden.

Een „onbekende” vervuiler heeft eens te meer het reeds sterk bezoedelde water van dit kanaal verontreinigd.

In dit verband vernam ik graag het volgende:

1. Kent de Gemeenschapsminister deze vervuiler?
2. Zo ja, welke maatregelen zullen hiertegen getroffen worden?
3. Zo nee, welke middelen zal de Gemeenschapsminister aanwenden om deze sluiklozer op te sporen?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen kan ik het Geachte lid het volgende mededelen:

Omstreeks 22-23 juni jl. werd inderdaad een vissterfte vastgesteld in de betreffende kanaalzone. Op 17 juni jl. in de namiddag werd reeds een begin van vissterfte waargenomen stroomafwaarts van de Maasdalbeek. Aangezien in de omgeving geen lozingspunten te vinden zijn, behalve deze beek, werden monsters genomen van het beekwater, van het kanaalwater op de plaats waar de sterfte begon en bovendien van het kanaalwater stroomopwaarts en stroomafwaarts de beekmonding.

De monsters werden genomen door een ambtenaar van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie van het Ministerie van Volksgezondheid. Er werden ter plaatse eveneens, twee processen-verbaal opgemaakt, nl. op 17 juni bij het begin van de vissterfte en een op 19 juni toen de preciese omvang van de schade aan de visstand kon vastgesteld worden.

Sinds 1 juni 1982 werd de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij in staat gesteld de taken voorzien in de wet van 26 maart 1971 uit te voeren. Zo heeft de maatschappij onder meer de opdracht elke eventuele oorzaak van verontreiniging op te sporen en toezicht en controle op lozingen van afvalwater uit te oefenen. Zodoende zal het in de toekomst mogelijk zijn vlugger de verontreinigingen vast te stellen en de nodige maatregelen te nemen om deze te voorkomen.

Ik heb aan vernoemde waterzuiveringsmaatschappij opdracht gegeven bijzondere aandacht te besteden aan de problematiek van de verontreiniging van het kanaal Willebroek-Charleroi en prioritair hiermede rekening te houden bij de opstelling van de saneringsplannen in haar ambtsgebied.

Vraag nr. 74
van 28 juni 1982
van de heer F. GEYSELINGS

NV Sluys te Boechout — Verwerking van Methyl-Mercaptaan

Op mijn mondelinge vraag met betrekking op de verwerking van Methyl-Mercaptaan door de NV Sluys te Boechout werd geantwoord dat deze firma over meerdere geldige exploitatievergunningen beschikt waarvan de termijn verstrijkt op 26 juli.

Anderzijds deelt het gemeentebestuur van Boechout in zijn brief van 2.6.1982 me mee dat het hier gaat om een vergunningsplichtige inrichting 1° klas die beschikt over de volgende vergunningen afgeleverd door de bestendige deputatie van Antwerpen: 23.9.1965, ref. 36.534 f2 (bereiden van farmaceutische specialiteiten en alcoholvrije essences), 7.11.1967, ref. 40.147 f2 (transformator 160 KVA), 23.7.1968, ref. 40.674 f2 (opslag van 3400 liter ontvlambare vloeistoffen), 17.6.1975, ref. 46.266 f2 (herstelwerkplaats voor auto's en 20.000 liter benzine).

Al deze vergunningen zijn volgens het gemeentebestuur geldig tot 26.7.1990.

Vanwaar deze tegenstrijdigheid?

In uw antwoord zegt u mij verder dat het verwerken van methyl-mercaptaan niet verboden is in de vergunde werkplaats. In dit verband schrijft het gemeentebestuur: (ik citeer) „Er werd geen vergunning verleend voor het gebruik van methyl-mercaptaan”. Kunt u mij deze tegenstrijdigheid uitleggen?

Wat te doen indien de provinciale overheid onder druk van het bedrijf de verzegeling zou verbreken zonder dat daartoe de vereiste vergunningen werden afgeleverd?

Welk verhaal hebben in dit verband de buurtbewoners tegen deze ontzegeling?

Kunnen uw diensten of andere eventuele instanties hiertegen maatregelen treffen?

Zo ja, welke?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de exploitatievergunningen inderdaad verstrijken op 26 juli 1990.

Het verwerken van methyl-mercaptaan is niet vergunningsplichtig, dit wil zeggen dat het toegelaten is indien het in de exploitatievoorwaarden niet verboden is.

Tenslotte wens ik het geachte lid er op te wijzen dat het eventueel verbreken van de zegels, wat strafbaar is volgens art. 283 van het strafwetboek, een zaak van strafrechtelijke aard is en aldus buiten mijn bevoegdheid valt.

Vraag nr. 75
van 28 juni 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Wettelijk vergunde stortplaatsen in Vlaanderen — Toegang

Volgens persberichten bevinden zich in Vlaanderen 156 wettelijk vergunde stortplaatsen: dit zijn terreinen waarop volgens bepaalde richtlijnen allerlei afval mag gestort worden.

Op zulke stortplaatsen is een bestendige controle noodzakelijk die sporadisch door ambtenaren van de hogere overheid wordt gevoerd.

Het valt meer voor dat niettegenstaande deze controle en gunstige verslagen van deze ambtenaren toch nog een en ander aan te merken valt. B.v. op de aard van het gestorte afval, op het vervoer en de verwerking van het afval ter plaatse, op de afdekking van de afval.

In verband hiermee wens ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Hebben buiten de ambtenaren van de hogere overheid, nog andere personen toegang tot de legale stortplaatsen, b.v. de burgemeester, de gemeenteraadsleden?
2. Hebben parlementairen automatisch het recht vergunde stortplaatsen te betreden en kunnen zij zich zo nodig laten vergezellen door deskundigen?
Zo neen, waarom niet?
3. Hebben welbepaalde afgevaardigden van actiegroepen al dan niet het recht vergunde stortplaatsen te betreden met de bedoeling na te gaan of de gestelde richtlijnen bestendig worden toegepast? In ontkennend geval, waarom niet?
Zo ja, wat dient gedaan om zulk toetredingsbezoek in handen te houden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, met betrekking tot de toegang tot de vergunde stortplaatsen in Vlaanderen kan ik het geachte lid mededelen dat:

1. De toegang tot legale stortplaatsen geregeld is bij de artikelen 54 en 55 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen en bij besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982 houdende aanduiding van de ambtenaren belast met het toezicht op de uitvoering van het voornoemd decreet.
Hieruit blijkt dat, onverminderd de bevoegdheid van de officieren van de gerechtelijke politie, het toezicht wordt opgedragen aan de ambtenaren behorende tot de directie toezicht en vergunningen van OVAM.
Bovendien mogen de Goeverneur van de provincie, de burgemeester en de hierboven genoemde ambtenaren — o.m. „op elk ogenblik van de dag of de nacht, zonder voorafgaande verwittiging, vrij binnengaan in alle inrichtingen, lokalen en werkplaatsen waar afvalstoffen worden opgeslagen of verwijderd; tot de bewoonde lokalen hebben zij slechts toegang tussen 5 uur 's morgens en 9 uur 's avonds en met de toestemming van de politie-rechter”.
2. Gemeenteraadsleden, parlementairen, al dan niet vergezeld van deskundigen, hebben enkel toegang tot de stortplaatsen indien zij hiervoor toelating verkrijgen van de eigenaar of de exploitant van de stortplaats.
3. Voor actiegroepen of hun afgevaardigden geldt eveneens het antwoord dat onder 2. werd geformuleerd.

Vraag nr. 76 van 28 juni 1982 van de heer M. CAPOEN

Afvalverwerking Rijnmond in Nederland — Storten van afval in België

In de Nederlandse Volkskrant van 24 juni 1982 lezen we dat de Afvalverwerking Rijnmond (AVR) begonnen is met het storten van zijn eigen afval in België.

Het zou hier gaan om 280 duizend ton slakken uit de verbrandingsovens van AVR.

Uit vroegere metingen en controles is gebleken dat de slakken afkomstig van vuilverbrandingsovens vrij giftig zijn en ondermeer hoge concentraties zware metalen bevatten.

Graag vernamen we van de geachte Minister:

1. of het Nederlands Afvalverwerkingsbedrijf Rijnmond een vergunning heeft bekomen voor het storten van zijn afval;
2. waar en in welke omstandigheden deze stortingen gebeuren en welke voorzorgsmaatregelen er worden getroffen om verontreiniging van het leefmilieu te voorkomen;
3. of er voldoende controles gebeuren op de samenstelling van de gestorte afval en op de naleving van de voorschriften inzake het storten.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag met betrekking tot de afvalverwerking Rijnmond in Nederland en het storten van afval in België kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

1. Het Nederlandse afvalverwerkingsbedrijf Rijnmond is slechts vergunningsplichtig indien het zelf een verwijderingsinrichting zou exploiteren op het Vlaamse grondgebied.
Wanneer het bedrijf met afvalstoffen op ons grondgebied komt is het onderworpen aan de bepalingen van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, inzonderheid de artikelen 7, 31 tot 47 en artikel 67, alsook aan de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982 houdende regelen omtrent de meldings- en de afgifteplicht van afvalstoffen.
2. Het is ons tot op heden niet met zekerheid bekend waar het genoemde bedrijf de afvalstoffen verwijderd. De wetgeving met betrekking tot het ARAB voorzagt inderdaad onvoldoende waarborgen om op rationele wijze het beheer van afvalstoffen in goede banen te leiden. Het leidt evenwel geen twijfel dat de thans in uitbouw zijnde wetgeving inzake het in 1. vernoemde decreet die waarborgen wel zal bieden om verontreiniging en aantasting van het leefmilieu tegen te gaan. Ik wil in dit verband het geachte lid wijzen op het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982 houdende nadere regelen voor het aanvragen, verlenen, weigeren, vervallen en intrekken van een vergun-

ning voor de verwijdering van afvalstoffen, samen met een reeks technische besluiten die reeds in het Belgisch Staatsblad werden gepubliceerd. Zeer binnenkort zullen tevens de ministeriële besluiten die de praktische uitvoering van de wettelijke beschikkingen mogelijk moeten maken in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd worden.

3. Het zal het geachte lid zeker niet ontgaan zijn dat op basis van de artikelen 54 en 55 van het decreet en ingevolge het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982 houdende de aanduiding van de ambtenaren belast met het toezicht op de uitvoering van het decreet, mijn diensten reeds meermaals kordaat zijn opgetreden.

Ik kan het geachte lid verzekeren dat naarmate de wetgeving inzake afvalstoffenverwijdering en de materiële mogelijkheden van mijn diensten uitbreiden de controles zullen geïntensifieerd worden.

Vraag nr. 77
van 28 juni 1982
van de heer W. KUIJPERS

Zandgroeve te Binkom-Meensel-Kiezegem — Sluikstorting

In de loop van de aprilmaand 1978 vestigde ik de aandacht van de toenmalige Minister van Volksgezondheid en Leefmilieu op de onhoudbare toestand van de als stortplaats benutte 10 hectare-grote uitgeputte zandgroeve te Binkom-Meensel-Kiezegem.

Is het de geachte Minister bekend dat onlangs, op ontoelaatbare wijze, hier afval werd gestort?

Mag ik van hem de toedracht van deze zaak vernemen en welke afdoende maatregelen werden genomen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat bij mijn weten op de gemeente Meensel-Kiezegem, deelgemeente van de gemeente Tielt-Winge, twee zandgroeven gelegen zijn.

De ene zandgroeve, eigendom van de heer Roelants is gelegen op de hoek van de Binkomstraat met de Nijselrodestraat, de andere zandgroeve, eigendom van de PVBA Puttevils, is gelegen in de Binkomstraat.

De eigenaars van de hierbovenvermelde zandgroeven beschikken over een uitbatingsvergunning van onbeperkte duur, met vermelding van opvolplicht.

Bij een bezoek ter plaatse, dd. 26.5.1982, in het raam van de inventarisatie van de stortterreinen in het Vlaamse Gewest, bleken geen permanente stortactiviteiten in de groeven plaats te grijpen.

Wel treft men in beide putten sporadisch afbraakmateriaal en grof vuil aan.

Ik zou dan ook willen vragen aan het geachte lid te verduidelijken welke zandgroeve het betreft.

Vraag nr. 78
van 28 juni 1982
van de heer W. KUIJPERS

Tuin van de oude pastorie te Leefdaal — Illegale stortplaats

Uw departement maakte onlangs een inventaris op van de vergunde en illegale stortplaatsen in Vlaanderen.

Werd in deze lijst de sedert jaren tot stortplaats omgevormde tuin achter de oude pastorie te Leefdaal opgenomen?

Zo neen, welke is de reden dat deze illegale stortplaats niet vermeld werd?

Welke maatregelen zal de geachte Minister uitvaardigen opdat deze stortplaats zou verdwijnen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de tuin van de oude pastorie te Leefdaal niet werd opgenomen als illegale stortplaats in de inventaris, die onlangs door mijn diensten werd opgemaakt.

Dit terrein werd bij de inventarisatie niet als stortplaats opgegeven door het betrokken gemeentebeestuur.

Ik kan het geachte lid evenwel verzekeren dat ik aan de bevoegde diensten opdracht zal geven deze zaak verder te onderzoeken en dat, indien nodig, de gepaste maatregelen zullen getroffen worden.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 134
van 16 juni 1982
van de heer W. SEEUWS

Sportfonds — Propagandatoelagen

Graag ontving ik van de geachte Minister voor 78-79-80-81 gedetailleerd de aanwending van het artikel 1.4. (Propagandatoelagen Sportfonds) op de begroting van Nederlandse Cultuur.

Graag kreeg ik per organisatie of initiatief het bedrag dat werd toegekend. Indien het totaal het in de begroting voorziene bedrag niet benadert ontving ik hiervoor graag een motivering.

Om alle misverstand te voorkomen wijs ik de geachte Minister erop dat ik uitsluitend artikel 1.4. van de begroting bedoel en niet artikel 1.5. noch 3.2.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik onverwijld de nodige informatie bij de bevoegde administratie heb opgevraagd.

Van zodra ik over alle gegevens beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

Vraag nr. 135 van 16 juni 1982 van de heer W. SEEUWS

Koninklijke Belgische Commissie voor Volkskunde — Herstructuratie

In aansluiting met het antwoord van de geachte Minister op mijn vraag naar de samenstelling van de Koninklijke Belgische Commissie voor Volkskunde ben ik zo vrij de volgende bijkomende vragen te stellen.

1. Behoort de Volkskunde tot de culturele materies?
2. Zo ja, valt de samenstelling voor commissies ter zake onder de toepassing van het cultuurpact?
3. Zo ja, hoe verhouden zich in de Koninklijke Belgische Commissie het „Belgisch” tot het „Vlaams Gemeenschapsaspect”? Dringt zich geen herziening op?
4. Zo ja, moet de samenstelling van de „wetenschappelijke commissie” niet beantwoorden aan het Cultuurpact?
5. Zo ja, vindt de geachte Minister het normaal:
 - a. dat hij geadviseerd wordt door een Commissie, die bestaat uit uitsluitend leden, die zich niet wensen te bekennen tot een strekking;
 - b. dat hij geadviseerd wordt door een Commissie die wat de samenstelling betreft bovendien zichzelf bestendigt, omdat de Minister verplicht is bij eventuele vacatures de kandidaten te benoemen die de commissie zelf voorstelt, te meer omdat zo'n aanstelling geldt voor het leven, tenzij betrokkene zelf ontslag neemt.
6. Om enig inzicht te krijgen in de wijze van samenstelling wist ik graag:
 - a. de woonplaats van de huidige leden;
 - b. hun leeftijd;
 - c. de motivering waarom ze werden voorgesteld door de Commissie zelf;
 - d. de datum van hun aanstelling tot lid van de commissie;
 - e. of in de voorbije 10 jaar nieuwe leden werden benoemd en zo ja of dit om reden van een vacature was omwille van een overlijden of omwille van een ontslag.

7. Is de geachte Minister van mening dat structureel aan deze Koninklijke Belgische Commissie niets moet worden gewijzigd?

Voorlopig antwoord

In zoverre deze vraag onder mijn bevoegdheid ressorteert heb ik de betrokken administratie om bijkomende inlichtingen verzocht.

Van zodra ik over alle gegevens beschik zal ik het geachte lid een definitief antwoord geven.

Vraag nr. 136 van 16 juni 1982 van de heer P. VAN GREMBERGEN

BRT-films — Ondertiteling

De RTBF geeft meestal niet-ondertitelde films, de meeste zijn ofwel origineel Frans gesproken ofwel gedoubleerd. Aangezien doubleren in België niet loont komen de laatst vermelde films uit Frankrijk.

De BRT daarentegen geeft ondertitelde films. Meestal zijn deze tweetalig, met het Frans bovenaan. Deze manier van ondertitelen van de Belgische filmverdelers laat de BRT niet toe de storende Franse ondertiteling weg te draaien, zoals door de RTBF nogal wel eens gebeurde.

Op de Nederlandse televisie slaagt men er daarentegen in steeds films te geven met enkel Nederlandse ondertiteling. Dat zou dus ook op de BRT mogelijk kunnen zijn.

Die mogelijkheid werd vroeger altijd weggewuifd met het argument dat de BRT slechts prenten mag afrollen die van de Belgische verdeelhuizen komen. Klaarblijkelijk, zoals uit de gedragslijn van de RTBF valt op te maken, zou deze verplichting enkel voor de BRT gelden.

Graag vernam ik de werkelijke reden waarom de BRT nog steeds dubbele ondertiteling geeft, desnoods met cijfers ter staving als het om bezuinigingsredenen gaat.

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik de bevoegde administratie onverwijld om bij komende inlichtingen verzocht.

Vraag nr. 140 van 16 juni 1982 van de heer P. VAN GREMBERGEN

INFAC te Brussel — Afschaffing Nederlandstalige afdeling

Leerlingen, patroons en ouders van de cursisten voor orthopedisch schoentechnicus in de INFAC te Brus-

sel uiten ernstige bezwaren tegen de beslissing van het Ministerie van Middenstand omdat bovenvermelde lessen zouden afgeschaft worden.

Deze beslissing geldt echter alleen maar voor de Nederlandstalige afdeling. Van deze afdeling zijn 95 % van de leerlingen reeds werkzaam in het beroep. De helft hiervan zijn zoons van patroons, de andere helft werkt op leercontract.

Eigenaardig genoeg blijven de Franstalige cursussen bestaan.

Graag had ik van de geachte Minister geweten:

1. Hoeveel leerlingen waren in 1977, 78, 79, 80, 81 ingeschreven voor de cursus orthopedisch schoenmaker in het Brusselse?
2. Wat zijn de toekomstplannen van de geachte Minister in verband met de cursussen bandagist, orthesen en prothesen?
 - a. Franstaligen ;
 - b. Nederlandstaligen.
3. Welke redenen liggen aan de grondslag van een eventuele afschaffing van deze cursussen?
4. Waarom wordt bij deze afschaffing een onderscheid gemaakt tussen Nederlandstalige en Franstalige cursisten?
5. Overwoog de geachte Minister reeds de mogelijkheid om dergelijke cursussen geheel of gedeeltelijk in te richten in Vlaanderen?
 - a. Bestaan hieromtrent plannen;
 - b. Zo neen, waarom gebeurde dit niet.

Voorlopig antwoord

In zoverre deze vraag onder mijn bevoegdheid ressorteert heb ik de betrokken administratie om bijkomende inlichtingen verzocht.

Van zodra ik over alle gegevens beschik zal ik het geachte lid een definitief antwoord geven.

Vraag nr. 142
van 16 juni 1982
van de heer A. LARIDON

BRT-TV — Godsdienstige programma's

Op het BRT TV-programma van zondagvoormiddag 30 mei 1982 was het volgende voorzien :

van 10 uur tot 10.55 uur : protestantse eredienst;
 van 10.55 uur tot 13.45 uur: eucharistieviering,
 van 13.45 uur tot 14.15 uur: uitzending voor gehoorstoorden.

De eucharistieviering was volledig gewijd aan het bezoek van de Paus aan Engeland. Dit programma duurde van 10.55 uur tot 14.15 uur, dus nog 30 minuten langer dan de reeds al te ruime oorspronkelijk voorziene 2 uur en 50 minuten en dus in totaal 3 uur en 20 minuten.

Oordeelt de geachte Minister niet dat:

- *ten eerste* het schromelijk overdreven is voor het bezoek van de Paus aan een ander land dan het onze, door de BRT 2.30 uur werd voorzien, (en dat naast de andere zendtijd daarvoor in de nieuwsdienst);
- *ten tweede* dat de BRT zich schuldig maakt aan proselitisme (bekeringsijver) door de abnormaal ruim voorziene tijd nog te verlengen met een half uur en zo de tijd bracht op 3 uur en 20 minuten;
- *ten derde* dat de BRT blijkt geeft van een totaal gebrek aan respect voor de kijkers door heel eenvoudig het programma voor gehoorstoorden een half uur later uit te zenden dan voorzien evenals het wijzigen van de rest van de namiddag-programma's.

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik de bevoegde administratie onverwijld om bij komende inlichtingen verzocht.

Vraag nr. 145
van 11 juni 1982
van de heer E. BEYSEN

Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme — Kampeeruitrusting

Door de Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme VZW werd onlangs aan een jeugdorganisatie het uitlenen van kampeermateriaal geweigerd omwille van de bestaande reglementering (niet tijdig indienen van de aanvraag op de verplichte aanvraagformulieren).

Het verwondert mij dat in de mededeling van deze weigering van de betrokken organisatie de voorzitter van de Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme als aanvulling schrijft : „ Daarnaast formuleerden zowel de ambtenaren van het Bestuur voor Jeugdvorming als de afgevaardigden van de jeugdverenigingen, die zitting hebben in de raad van beheer van de vzw Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme, hun grote twijfels rond de manier van organiseren van zulk initiatief. De gehandicapten dreigen weer al eens misbruikt te worden door personen en organisaties, die op een pedagogisch onverantwoorde wijze zulke activiteiten opzetten. ”

Acht de geachte Minister het verantwoord dat ambtenaren van het Bestuur voor Jeugdvorming en afgevaardigden van de jeugdverenigingen die in de Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme vzw zetelen, zich inlaten met appreciaties ten overstaan van initiatieven waarvoor uitleenmateriaal aangevraagd wordt?

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik de bevoegde administratie onverwijld om bijkomende inlichtingen verzocht.

Vraag nr. 149
van 10 juni 1982
van de heer L. PANS

BRT — Geldelijk statuut van de Administrateur-generaal

Het Belgisch Staatsblad van 16 april 1982 publiceert op blz. 4551 het besluit van de Executieve van de Franse Gemeenschap dd. 17 maart 1982, waarbij met ingang van 13 maart 1978 (dus met 4 jaar terugwerkende kracht) de weddeschaal van de Administrateur-generaal van de RTBF wordt vastgelegd.

Graag ontvang ik vanwege de geachte Minister ter vergelijking de geldende weddeschaal voor de **BRT**-Administrateur-generaal.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik onverwijld de nodige informatie bij de bevoegde administratie heb opgevraagd.

Van zodra ik over alle gegevens beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

Vraag nr. 151
van 23 juni 1982
van de heer P. PEETERS

Steun aan opleiding in bedrijven — Besnoeiing in R VA- budget

Naar ik verneem zou de Minister verregaande besparingen willen realiseren in het toe te kennen budget voor de RVA-beroepsopleiding in Vlaanderen, dit bovenop de bezuinigingen die het Beheerscomité van de RVA reeds op eigen initiatief zou hebben voorgesteld.

Hoewel ik helemaal niet de noodzakelijkheid van besparingen wil in twijfel trekken, wil ik de Voorzitter van de Vlaamse Executieve toch vragen of het juist is dat deze besparingen voor een aanzienlijk deel (ongeveer 70 miljoen) ten laste van de steun aan opleiding in bedrijven of in samenwerking met hen (art. 76 en 87) zou gebeuren?

Is de Minister niet van oordeel dat deze concrete bedrijfsopleiding als zeer efficiënt kan bestempeld worden in de strijd tegen de werkloosheid en tegelijkertijd tegemoetkomt aan reële noden in het bedrijfsleven?

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig en definitief antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik de bevoegde diensten met een bijkomend onderzoek belast.

Vraag nr. 154
van 23 juni 1982
van de heer D. VERVAET

Plaatselijke Openbare Bibliotheek — BTK-personeel

Een deeltijdse plaatselijke openbare bibliotheek moet minstens twee avonden én op zaterdag toegankelijk zijn voor het publiek.

Het personeel van een deeltijdse POB werkt deeltijds zoals bepaald door de uitvoeringsbesluiten.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen.

1. Mag het BTK-personeel van de POB op andere uren tewerkgesteld worden dan de gewone werkdagen (8-12, 13-17) met inachtnaam van de 38 uren-week?
2. Als het BTK-personeel van de POB na 17 uur nog mag werken, (avondprestaties), hoe wordt dan de begeleiding van dit personeel mogelijk?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik onverwijld de nodige informatie bij de bevoegde administratie heb opgevraagd.

Van zodra ik over alle gegevens beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

Vraag nr. 91
van 25 juni 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Bos van Aa te Zemst — Grindontginning

Op mijn parlementaire vraag nr. 60 i.v.m. de zanden grindontginning in het Bos van Aa te Zemst werd geantwoord dat, ik citeer: „ Op 3 november 1981 werd door de gemachtigde ambtenaar van het bestuur van stedenbouw en de ruimtelijke ordening een vergunning verleend aan de NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel voor het wijzigen van het reliëf binnen de grenzen van het op gewestplan aangeduid gebied. De wijzigingen moeten gebeuren tussen een maximum en een minimum peil, te weten 3,70 m boven en 15,30 m onder de waterspiegel van het kanaal”. Einde citaat!

Thans wordt me meegedeeld dat de reliëfwijziging op circa 40 m diepte plaatsvindt, dit is duidelijk meer dan het toegelaten peil van 15,30 m onder de waterspiegel.

Graag verneem ik van de geachte Gemeenschapsminister:

1. tot welke diepte de zandwinning nu werkelijk gebeurt;
2. hoe hij zal reageren wanneer blijkt dat de zandwinning inderdaad op een diepte van ongeveer 40 m plaatsvindt ;
3. of de exploitant dan niet verplicht is de afgeleverde vergunning na te leven? Waartoe dient dan

tenslotte zulke procedure als deze toch niet wordt gerespecteerd ;

4. Worden wat betreft de naleving van de vergunning al dan niet controles uitgevoerd en zo ja, hoe dikwijls en door wie?

Antwoord

Gevolggend aan zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat aan het Bestuur van de Stedebouw opdracht werd gegeven een onderzoek ter plaatse in te stellen, o.m. om na te gaan in hoeverre de uitgevoerde werken in overeenstemming zijn met de afge-

geven vergunning. Van zohaast de resultaten van dit onderzoek me worden overgemaakt, zal ik deze overmaken aan het geachte lid.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.